

Tăcerea

Ionutz21

Tăcerea-i ca o umbră fără soartă
O simți în piept și totuși o păstrezi
Adeseori intrând pe-aceeași poartă,
Ai vrea de tine să te-ndepărtezi.

Te simți blocat în propria ta minte
Prin ochii tăi vezi lungi călătorii
Și cauți adevărul din cuvinte,
În dorul emanat de-ai tăi copii.

Tăcerea e-o durere infernală,
O simți în piept dar însă n-o ajungi.
În toiul nopții n-a-ncetat să piară
Și cu tărie-ai vrea să o străpungi.

O porți cu tine-n orișice mișcare.
O porți cu tine chiar și când iubești.
Tăcerea e un gând ce-a prins culoare
Și te ajută să îmbătrânești.

Ea știe că de mâine viața-i dulce
Și caută-n adâncul tău un dor.
Tăcerea poartă lacrima de sânge
Și te atrage-n cercul ei ușor.

Tăcerea-i ca o umbră fără soartă,
De la fereastră când privești spre poartă!

Georgian Ionut Zamfira 30.05.2021